

NESTAJEMO

Republički Zavod za Statistiku obznanio je rezultate popisa vezane za nacionalni sastav Srbije, po kojima, broj Mađara u republici, prema rezultatima iz 2011. godine, iznosi 253 899. U odnosu na popis deceniju ranije, to je za 39 400 manje. Glavni razlozi ovog pada su nedostatak volje za rađanjem dece u porodicama, odseljenje i asimilacija. Prvi razlog je i najizraženiji, naime godišnje ima za oko 3000 manje rađanja nego smrtnih slučajeva. Jedan od načina da se ovo prevaziđe je pomoć porodicama na temeljima subjektivnog prava, podržavanje vraćanja na posao mladih majki, priznavanje materinstva u radni staž (u slučaju troje ili četvoro dece). Isto tako je veliki problem kod vojvodanskih Mađara i emigriranje. Godišnje oko 500 ljudi napušta domovinu (ovaj region predstavlja za Evropu izvor jeftine radne snage), a mladi su mobilni, i sa gotovim znanjem ili bez toga, odlaze u svet. Asimilacijom godišnje nestaje još 500 Mađara, što se ponajviše dešava preko sistema obrazovanja kada se deca iz mađarskih ili mešovitih brakova upisuju u srpska odeljenja. Lek za ovo je održavanje nastave na maternjem jeziku, a tamo gde to nije moguće, organizovati ga van škole. Ovoliki stepen nestajanja već u srednjoročnom planu ima teške posledice: zajednica stari, ubrzava se dijasporizacija, pomeraju se etničke granice, u doglednom vremenu nestaje nastava na maternjem jeziku, gase se kulturno-umetnička društva, institucije. Prosečan vek Mađara u Srbiji je 44,97 godine (što je previsoko) i ako se nastavi tendencija samnivanja rađanja dece, bojim se da u budućnosti nećemo dostići potreban nivo za ostvarivanje jezičkih prava, a zvanična upotreba mađarskog jezika će se potisnuti.

Šandor Večera